

fordi Loven har etableret Bestemmelser, der gjøre det muligt at hjælpe sig, selv om Skudsmaalsbogen bliver borte, nemlig ved en Afskrift. Men dernæst maa jeg gjøre opmærksom paa, at Lovens Formaal ikke rammer de honnerte Husbønder, disse behøve ikke Loven; men der gives ogsaa malhonnerte Husbønder, og det er for deres Skyld, Loven gives. Jeg indrømmer imidlertid som sagt, at denne Bemærkning fra min Side ikke er overbevisende for det ærede Medlem, thi det, der egentlig generer ham, er en Lov, der ifjor var til Behandling, nemlig Loven om Fremmede og Reisende. Jeg veed meget godt, at det ærede Medlem puffedede at gaa noget videre end Thinget med Hensyn til denne Lov; det ærede Medlem holder ikke af disse Reisende, han havde meget alvorlige og mørke Planer mod saadanne reisende Individuer, og jeg tror egentlig, at hans Angreb paa den her foreliggende Lov mere skriver sig fra en Misforståelse med, at han ikke fik alvorlig fat paa en hel Del reisende Medlemmer — ikke personlig, paa ingen mulig Maade —, men det er hans Overbevisning om, at der burde være en langt skarpere Politikonrol med Mennesker her i Landet, der ligger til Grund for hans Modstand mod denne Lov, og som fuldstændig forklarer hans Standpunkt. Jeg skal villig indrømme, at der er den bedste Konsekvens deri, men jeg vil derimod bemærke, at det ikke er praktisk; thi jeg tror ikke, at han faar Thinget til at gaa ind paa saadanne Bestemmelser. Det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds (Buch) vilde slet ikke gaa med til Loven, han staar paa et helt andet Standpunkt end det ærede Medlem for Thisted, og jeg forstaar derfor aldeles ikke, hvorledes han kan finde nogen Trøst i det, der blev yttret af det ærede Medlem for Thisted. Det ærede Medlem for Veile Amts 6te Valgkreds anker over, at denne Lov ikke har rørt ved Lyendeloven; men i denne Henseende vil jeg tillade mig at bemærke, at naar det er det ærede Medlems Mening, at Loven burde have et saadant Indhold, hvorfors har han da ikke — og det Samme gjælder ligeledes andre ærede Medlemmer — stillet Endringsforslag til Loven? Naar han ikke har gjort det, saa er han ikke berettiget til nu at fremkomme med saadanne Ytringer. Dernæst siger det ærede Medlem, at denne Lov vil bidrage til at forværre det familiære Forhold og ikke til at styrke det, men dette forstaar jeg ikke. Det ærede Medlem har vistnok ikke fuldstændig lagt Mærke til den store Formildelse, der er indført i Lovforslaget; thi naar han fremsætter den Hovedindvending, dels at denne Lov skulde forværre Forholdet, og dels at den med Nødvendighed skulde medføre, at der ofte blev afsluttet korte Lyendekontrakter, da er dette aldeles ikke Tilfældet, eftersom vor Lov fuldstændig gjør det muligt for alle Parter at blive enige om, at Lovens Bestemmelser i §§ 7 og 8 ikke skulle komme til Anvendelse. Det staar Parterne frit for at ved-

tage en Overenskomst, hvorved denne Lov ikke kommer til Anvendelse. Hvis dette ikke var Tilfældet, saa vilde jeg sige, at det kunde medføre, at en Del Lyendekontrakter ikke bleve afsluttede, fordi man kun havde Valget imellem disse strenge Bestemmelser eller helt at gaa udenfor Lyendeforholdet. Det ærede Medlem maa have overfset, at der i vor Lov staar et andet Alternativ, nemlig, at man kan vedtage, at det skal blive ganste ved det gamle Forhold; thi jeg kan ikke forstaa, at det ærede Medlem kan have saa meget imod, at det staar i Parternes Magt at komme ind under strengere Bestemmelser, naar de finde det hensigtsmæssigt. Hvor det gode familiære Forhold er tilstede, vil Loven maaste ikke komme til Anvendelse, men i de store Dele af Landet, hvor han selv hævdede, at Lyendeforholdet ofte ikke er, som det burde være, der vil dette faae praktisk Betydning. Det, som det ærede Medlem vil forhindre ved at modstætte sig Loven, er ingenlunde de korte Lyendekontrakter, thi i den Henseende behøver man ikke at gjøre det Ringeste, de ville ikke blive fremmede ved denne Lov, men det, som det ærede Medlem vil forhindre, er, at der i de Dele af Landet, hvor der faktisk kan være Trang til skarpere Bestemmelser for at tvinge Folk til at staa ved deres Ord, bliver indført saadanne. Jeg kan imidlertid ikke se, hvorledes det ærede Medlem kan forene dette med det demokratiske Standpunkt; det forekommer mig, at Demokraterne lige saa godt som Andre maa holde deres Ord, og naar en Lov ikke gaar videre end til at indføre Bestemmelser, der gjøre det vanskelige for den Mindre saa vel som for den Rigere at bryde sit Ord, saa indser jeg ikke, at der kan være det ringeste Udemokratiske i at vedtage saadanne Bestemmelser. Det er ganste ligegyldigt, enten det er en Rig eller en Fattig, der er Tale om; Ingen af dem bør bryde sit Ord. Jeg tror, at det ærede Medlem dels endnu er noget optaget af Bestemmelserne i Loven i den første Skikkelse, den havde, og dels har ladet sig lede af en, om jeg saa maa sige, noget sentimental Betragtning, men denne har ikke hjemme ligesover Folk, som ikke hylde det Princip at ville staa ved, hvad de have lovet; det er slet ingen Skade til, at der er en Lov, som kan gjøre det nødvendigt for dem at staa ved deres Ord, navnlig naar det ikke er en strengere Lov end den her foreliggende, idet det nemlig isfjor den staar Enhver frit for, inden han gaar ind i Tjenesten, i Forveien at sikkre sig imod, at han kommer ind under Loven. Dernæst sagde det ærede Medlem, at der var et ganste analogt Forhold, nemlig det, naar en Mand ikke kunde komme til sine Penge, der hjalp Politiet ham ikke; men jeg vil gjøre opmærksom paa, at dette ikke er noget analogt Forhold. Naar en Mand ikke kan komme til sine Penge, kan han lægge Sag an, og saa faar han sine Penge, men naar et Lyende løber bort fra en Mand, kan han lægge Sag an,